

Алпитѣ сж обиколени отъ три страни, като съ вѣнецъ, отъ други по-ниски планини. Источна часть на тоя планински вѣнецъ правятъ карпатскитѣ планини, западната — Френскитѣ, а сѣверната — Германскитѣ.

Карпатскитѣ планини иматъ срѣдня височина до 1500 арш. и тя прави тази климатическа разлика: къмъ с. истокъ отъ тѣхъ не растятъ вече лоза.

Германскитѣ планини могатъ да се раздѣлятъ на два дѣла: южний и сѣверний. Между тѣхъ като за прѣдѣлъ служи тѣй нарѣченный Срѣдне-Германскій планински грѣбнакъ, който състои отъ нѣколко успорѣдни планински вериги, отъ които по-забѣлжителни сж; Судетскитѣ и Саксонско-Руднитѣ. Тѣ сж по-низки отъ Карпатскитѣ. Отвѣдъ Срѣдне-Германскій клонъ не става лоза. Сѣверний дѣлъ на Германскитѣ планини състои повечето отъ планински купове, а южний — повечето отъ издигнати плоскости, които се отдѣлятъ една отъ друга съ планински вериги, отъ които по-забѣлжителнитѣ сж: планинскитѣ вериги на Юрж.

Френскитѣ планини изобщо не сж връхлести, а сплеснати и колкото идятъ къмъ з. снишаватъ се; и тѣ вървятъ по разни посоки и се дѣлятъ на клонове, отъ които Северскитѣ сж по-забѣлжителни. На с. отъ Северитѣ не растятъ маслини.

Планинитѣ на Апенинскій полуостровъ. По срѣдата на полуострова сж най-високи (Гранъ-Сассо до 3750 арш.). Срѣдната имъ височина не надминува височината на Карпатскитѣ. На с. отъ Апенинитѣ не растятъ портокали.

Между планинскитѣ вериги на Балканскій полуостровъ най-много забѣлжителни сж двѣ: